

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04 stycznia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił Z. J. prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce H. J. z uwagi na fakt, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 21.12.2015 r. orzekła całkowitą niezdolność do pracy do 30.04.2017 r., która nie powstała przed 16 rokiem życia tj., przed 03.10.1996 roku oraz w trakcie nauki do 25 roku życia tj., do 03.10.2005 roku. Całkowita niezdolność do pracy powstała od wyczerpania zasiłku chorobowego, a zatem w okresie późniejszym, niż wskazany w art. 68 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.)

(decyzja k. 14 plik III akt ZUS).

W dniu 02 lutego 2016 r. Z. J. odwołał się od powyższej decyzji do Sądu wnosząc o jej uchylenie lub zmianę i uznanie jako daty powstania całkowitej niezdolności do pracy dnia 28.02.2005 roku. W ocenie skarżącego ZUS błędnie przyjął, że całkowita niezdolność od pracy powstała od 2014 roku (odwołanie k. 2 – 3)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k.3 –3 verte).

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Z. J. urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Wnioskodawca w dniu 30 maja 2000 roku zdał egzamin dojrzałości, ukończył Technikum Łączności w Zespole Szkół (...) w Ł., w okresie od 01.10. 2000 r do 07.04.2004 r był studentem Wyższej Szkoły (...) w Ł. na kierunku informatyka i uzyskał w dniu 07.04.2004 roku tytuł zawodowy inżyniera

(świadectwo dojrzałości k.7 plik IV akt ZUS , zaświadczenie –k.12 plik I akt ZUS, dyplom k.9 plik IVakt ZUS).

Od dnia 27 września 2004 roku rozpoczął naukę na Politechnice (...), Elektroniki, (...) i (...) w Ł. i w dniu 24 stycznia 2007 roku został skreślony z listy studentów (zaświadczenie k.6 plik IV akt ZUS).

Wnioskodawca w okresie od 26 czerwca 2006 roku do 31 października 2013 roku był zatrudniony w Zespole (...) w Ł. (...) jako informatyk. Na zwolnieniach lekarskich wnioskodawca przebywał w okresie od 03.09 – 09.11.2012 roku, od 02.04.- 05.04.2013 roku, od 17.06.- 21.06.2013 roku , od 22.08. – 31.10.2013 roku

(świadectwo pracy k.7 plik I akt ZUS).

Z. J. jest synem H. J., która zmarła w dniu 01.01.2015 roku (okoliczność bezsporna, a nadto odpis skrócony aktu zgonu k.5 plik IV akt ZUS).

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 06.03.2014 stwierdzono, że Z. J. od dnia 01 lutego 2014 roku od wyczerpania zasiłku chorobowego do 31 marca 2015 roku jest całkowicie niezdolny do pracy

(orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 06.03.2014 r k. 9,10 plik II akt ZUS).

Decyzją z dnia 26 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 20 lutego 2014 roku od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego do dnia 31 marca 2015 roku

(decyzja k. 16 plik II akt ZUS).

W dniu 17 marca 2015 roku wnioskodawca złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

(wniosek k. 24 plik II akt ZUS).

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 29.04.2015 r stwierdzono, że Z. J. jest całkowicie niezdolny do pracy do 30 kwietnia 2017 roku

(orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 29.04.2015 r k. 25 plik II akt ZUS).

Przeliczono wnioskodawcy rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 30 kwietnia 2017 roku od 01 marca 2015 roku

(decyzje o przeliczeniu renty z dnia 18.05.2015 r i z dnia 21.05.2015 r plik II akt ZUS).

Wnioskodawca w okresie od 22 sierpnia 2013 roku do 19 lutego 2014 roku pobierał zasiłek chorobowy (pismo ZUS-u k. 8 plik II akt ZUS).

W dniu 24 września 2015 r złożono w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej dla Z. J. po zmarłej matce H. J. (wniosek plik IV akt ZUS).

W toku postępowania Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał u Z. J. chorobę P., stan po implantacji stymulatora struktur głębokich mózgu po stronie prawej i lewej ((...)) , nadciśnienie tętnicze i uznał, że brak całkowitej niezdolności do pracy powstałej przed 16 rokiem życia tj., przed 03.10.1996 roku oraz w trakcie nauki do 25 roku życia tj., do 03.10.2005 roku (opinia k. 48 – 49 w dokumentacji medycznej załączonej do akt ZUS i orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS k. 11 plik IV akt ZUS).

Od powyższego orzeczenia w dniu 27 listopada 2015 r. wnioskodawca złożył sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS (sprzeciw – k.50 dokumentacji medycznej w aktach ZUS)

Rozpatrując wniesiony sprzeciw Komisja Lekarska ZUS w dniu 21 grudnia 2015 r rozpoznała u Z. J. chorobę P., stan po implantacji stymulatora struktur głębokich mózgu po stronie prawej i lewej we wrześniu 2012 roku, nadciśnienie tętnicze. Komisja uznała, że brak całkowitej niezdolności do pracy powstałej przed 16 rokiem życia, tj. przed 03.10.1996 roku oraz w trakcie nauki do 25 roku życia tj., do 03.10.2005 roku (opinia k. 56 dokumentacji medycznej załączonej do akt ZUS i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS k.13 plik IV akt ZUS).

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy decyzją z dnia 04 stycznia 2016 roku odmówił Z. J. prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce H. J. z uwagi na fakt, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 21.12.2015 r. orzekła całkowitą niezdolność do pracy do 30.04.2017 r., która powstała od wyczerpania zasiłku chorobowego, a zatem w okresie późniejszym, niż wskazany w art. 68 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.), tj. nie powstała przed 16 rokiem życia tj., przed 03.10.1996 r oraz w trakcie nauki do 25 roku życia tj., do 03.10.2005 r (decyzja k. 14 plik IV akt ZUS).

U wnioskodawcy Z. J. występuje choroba P. z dyskinezami. Rozpoznanie choroby nastąpiło w 2012 roku. Z tego powodu w 2012 roku miał wszczepioną elektrodę do struktur głębokich mózgu. Do 2012 roku pracował jako informatyk. Od 2013 roku nastąpiło u wnioskodawcy nasilenie objawów pomimo zwiększenia dawki leków. Na rencie chorobowej jest od 20.02.2014 roku.

W obecnie przeprowadzonym badaniu neurologicznym stwierdzono u badanego znaczne ograniczenie sprawności ruchowej, szczególnie manualne powodujące całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej. U wnioskodawcy z punktu widzenia neurologicznego brak jest podstaw do przyjęcia, że obecnie stwierdzane objawy ograniczenia sprawności manualnej występowały u niego przed ukończeniem 16 roku życia bądź w trakcie nauki do ukończenia 25 roku życia tj do 03.10.2005 roku. Brak jest podstaw do orzekania wobec wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy która

wystąpiła przed datą 3.10.2005 r. Aktualna choroba i całkowita niezdolność do pracy ma swoje źródło schorzenia w objawach z 2012 roku

(opinia lekarza biegłego sądowego neurologa J. Z. k. 10 – 10 verte, opinia uzupełniająca lekarza biegłego sądowego neurologa J. Z. e- protokół rozprawy z dnia 29 listopada 2016 roku 00:02:13 – 00:09:23 płyta CD k.59)

U wnioskodawcy rozpoznano zaburzenia sprawności procesów poznawczych wskazujące na zmiany organiczne w o.u.n., aktualnie w niewielkim stopniu zakłócające codzienne funkcjonowanie. Wzmoczone reakcje neurotyczne z tendencjami do obniżonego nastroju powstałe na skutek powyższych zmian i gwałtownej zmiany w sytuacji życiowej. Z punktu widzenia neuropsychologicznego u wnioskodawcy objawy choroby rozpoczęły się w 2014 roku

(opinia lekarza biegłego sądowego L. S. k.11-12).

Z punktu widzenia psychiatrycznego wnioskodawca nie jest długotrwale niezdolny do pracy. Rozpoznano u niego łagodne zaburzenia funkcji poznawczych. Nigdy nie był leczony psychiatrycznie. W badaniu psychiatrycznym nie ujawniły się istotne zaburzenia psychiczne

(opinia lekarza biegłego sądowego G. P. k. 23- 24).

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumenty oraz opinie biegłych neurologa , neuropsychologa , , psychiatry. W ocenie Sądu opinie biegłych są w pełni wiarygodne. Zostały bowiem sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń wnioskodawcy w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej oraz wyniki przeprowadzonych badań własnych wnioskodawcy.

W ocenie Sądu brak jest podstaw by kwestionować opinie oraz opinię uzupełniającą biegłego neurologa , gdyż są one rzetelne, a wynikające z nich wnioski logiczne i prawidłowo uzasadnione. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego, opinie biegłych, zarówno pisemne jak i ustna uzupełniająca biegłego neurologa w sposób wystarczający obrazują stan zdrowia wnioskodawcy. Opinie są jasne, a wnioski końcowe wynikają w sposób logiczny z ich treści. Ponadto wszelkie niejasności jakie mogłyby powstać w ocenie Sądu zostały wyjaśnione przez biegłych w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych.

Wskazać natomiast należy, że zastrzeżenia wnioskodawcy wobec opinii biegłego neurologa są bezpodstawne.

Biegły ten uzupełnił ustnie swoją opinię na rozprawie w dniu 29 listopada 2016 roku, wyjaśniając w rzetelny sposób podstawy swojej opinii. Wskazał on, że rozpoznanie choroby P. nastąpiło w 2012 roku. Natomiast w kwietniu 2005 roku wobec okazanej mu dokumentacji medycznej z Centrum Neurologii Prof. dr hab. med. K. S. (k.19 – 22) wnioskodawca miał jedynie objawy parkinsonizmu co nie skutkowało tym, że nie mógł pracować. Nie istniała u niego jeszcze wówczas niezdolność do pracy co w konsekwencji skutkowało tym, że od 2006 roku do 2012 roku mógł on pracować jako informatyk w placówce medycznej.

W ocenie Sądu biegły udzielił wyczerpującej odpowiedzi na wszystkie zastrzeżenia wnioskodawcy przytaczając merytoryczne argumenty na poparcie swojego stanowiska wyrażonego w opiniach.

Sąd uznał zatem w pełni wartość dowodową wszystkich wydanych w sprawie opinii oraz podzielił jako przekonujące, wnioski wypływające z ich treści. Opinie są rzetelne, sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń, odwołanie Z. J. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełnia warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

Przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy (art. 65 ust. 2).

Z kolei art. 67 ust. 1, cytowanej ustawy, stanowi, że do renty rodzinnej uprawnieni są następujący członkowie rodziny spełniający warunki określone w art. 68-71 tej Ustawy:

- 1) dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione,
- 2) przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, w tym również w ramach rodziny zastępczej.

Ustawodawca w art. 68 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stanowi, iż dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

- 1) do ukończenia 16 lat;
- 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Zgodnie natomiast z treścią art. 57 ust. 1 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

-jest niezdolny do pracy całkowicie lub częściowo,

-ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy

-oraz niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w pkt 3 art. 57 w/w ustawy, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Natomiast z treści art. 57 ust. 2, powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynika, iż przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 cytowanej ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Stosownie do treści obowiązującego od dnia 23 września 2011 r. art. 58 ust. 4 dodanego ustawą z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2011 nr 187 poz. 1112), przepisu

ust. 2 art. 58 ustawy emerytalnej nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że kwestią sporną w niniejszej sprawie była data powstania całkowitej niezdolności do pracy u wnioskodawcy Z. J. , tj. czy owa niezdolność powstała przed 16 rokiem życia bądź w trakcie nauki w szkole do 25 roku życia.

Zgodnie z dyspozycją art. 6 kc to na odwołującym się spoczywał ciężar dowodowy w przedmiotowej sprawie, zatem to on powinien był udowodnić okoliczności, z których wywodzi skutki prawne.

Obecnie, przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, zmienionych ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie kodeksu postępowania cywilnego (...) (Dz. U Nr 43, poz. 189) oraz ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804), rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r. (I CKU 45/96, opubl. OSNC z 1997, z 6 – 7, poz. 76)

Wnioskodawca Z. J. nie wykazał, że był całkowicie niezdolny do pracy przed 16 rokiem życia tj., przed 03.10.1996 roku oraz w trakcie nauki do 25 roku życia tj., do 03.10.2005 roku. Wynika to w sposób jednoznaczny z opinii biegłych o specjalizacjach lekarskich, odpowiadających charakterowi schorzeń występujących u Z. J. , potwierdzając tym samym zasadność orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS i w konsekwencji prawidłowość zaskarżonej decyzji organu rentowego.

Dziecko, które stało się całkowicie niezdolne do pracy i samodzielnej egzystencji po osiągnięciu wieku określonego w art. 68 ust.1 pkt 1 lub 2 w/w ustawy nie nabywa prawa do renty rodzinnej na podstawie art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy

Prawo do renty rodzinnej przysługuje tylko takiemu dziecku całkowicie niezdolnemu do pracy, a także niezdolnemu do samodzielnej egzystencji, które nie miało możliwości uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a więc takiemu, które stało się niezdolne do pracy w czasie, gdy nie mogło podlegać ubezpieczeniu społecznemu z powodu wieku lub uczęszczania do szkoły. Ta sama logika przemawia za wyłączeniem prawa do renty rodzinnej dzieci, które stały się całkowicie niezdolne do pracy, w tym także niezdolne do samodzielnej egzystencji, po osiągnięciu tego wieku i ukończeniu nauki, gdyż w stosunku do nich nie było przeszkód do podjęcia pracy lub innej działalności łączącej się z obowiązkiem ubezpieczenia (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2016 roku sygn. akt II UK 100/15).

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że wnioskodawcy nie przysługuje renta rodzinna. W ocenie Sądu fakt podjęcia przez wnioskodawcę w okresie od dnia 26 czerwca 2006 roku do 31 października 2013 roku pracy jako informatyk w Zespole (...) w Ł. (...) i jej świadczenie do dnia 03 września 2012 roku bez zwolnienia lekarskiego wyklucza ustalenie daty całkowitej niezdolności do pracy w okresie przed 16 rokiem życia oraz w trakcie nauki do 25 roku życia czyli do 03.10.2005 roku. Nadto decyzją z dnia 26 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 20 lutego 2014 roku od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego do dnia 31 marca 2015 roku i następnie kolejną decyzją stwierdzono, że jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 30 kwietnia 2017 roku.

W ocenie Sądu z analizy materiału dowodowego w postaci opinii biegłych wynika, że wnioskodawca przed 16 rokiem życia tj., przed 03.10.1996 r oraz w trakcie nauki do 25 roku życia do 03.10. 2005 roku nie był całkowicie niezdolny do pracy. Dopiero w 2012 roku rozpoznano u niego chorobę P.. Natomiast wcześniejsze problemy zdrowotne występujące u wnioskodawcy w kwietniu 2005 roku nie były na tyle poważne w skutkach, iż mógł on normalnie funkcjonować a co

więcej mógł on w niedługim czasie podjąć pracę i świadczyć ją przez okres blisko 6 lat w stosunkowo dobrym stanie zdrowia (03.09 – 09.11.2012 r pierwsze zwolnienie lekarskie) i nie powodowały jego całkowitej niezdolności do pracy.

Z uwagi na powyższe przyjąć należy, że całkowita niezdolności do pracy wnioskodawcy nie powstała przed 16 rokiem życia oraz w trakcie nauki w szkole do 25 roku życia do 03 października 2005 roku.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że Z. J. nie spełnił jednego z wymaganych prawem warunków do uzyskania renty z tytułu niezdolności do pracy, opisanych treścią art. 68 ust. 1 i 2, przywołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Całkowita niezdolność do pracy wnioskodawcy nie powstała przed 16 rokiem życia bądź w trakcie nauki w szkole.

W myśl art. 100 ust. 1. ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

W oparciu o wskazane okoliczności Z. J. nie przysługuje renta rodzinna po zmarłej matce .

Mając powyższe na uwadze Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 04 stycznia 2016 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł..

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy

D. D-Z.